

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 497/2022-7

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Straku (sudca spravodajca) a sudcov Roberta Šorla a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti postupu Okresného súdu Bratislava II v konaní sp. zn. 31Tp/112/2021 (správne 31T/112/2021) takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Skutkové východiská

1. Sťažovateľ sa neúplnou ústavnou sťažnosťou doručenu ústavnému súdu 28. júna 2022 domáha vyslovenia porušenia svojich bližšie nešpecifikovaných práv.
2. Z obsahu neúplnej ústavnej sťažnosti a predloženého spisu vyplýva, že sťažovateľ bol uznesením okresného súdu č. k. 31Tp/77/2021 z 25. júna 2021 vzatý do väzby z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku (ďalej len „TP“) pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 a 2 písm. c) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že sťažovateľ mal počas jazdy taxíkom obviniť vodiča taxislužby z krádeže hotovosti vo výške 40 eur z bytu sťažovateľa a krádeže hotovosti vo výške 350 eur z peňaženky sťažovateľa, položeney na sedadle spolujazdca. Následne mal sťažovateľ vodiča taxislužby vyzvať na vydanie fiktívne odcudzených peňazí, pričom počas tejto výzvy mal namieriť krátku guľovú zbraň na hlavu vodiča taxislužby. Vodič taxislužby mal sťažovateľovi odovzdať hotovosť vo výške 200 eur.
3. Proti tomuto uzneseniu podal sťažovateľ sťažnosť, ktorú písomne odôvodnil 6. júla 2021 (doručenú okresnému súdu 16. júla 2021). Podaním z 23. júla 2021 (doručeným okresnému súdu 27. júla 2021) sťažovateľ požiadal o jeho prepustenie z väzby. Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 1Tpo/26/2021 z 2. augusta 2021 zamietol sťažnosť sťažovateľa.
4. Sťažovateľ v žiadosti o jeho prepustenie z väzby z 26. augusta 2021 (doručenej okresnému súdu 31. augusta 2021) okrem iného uviedol, že 23. júla 2021 požiadal o jeho prepustenie z väzby, avšak o jeho žiadosti ešte nebolo rozhodnuté a nebol ani nariadený termín verejného zasadnutia.

5. Okresný súd uznesením č. k. 31Tp/120/2021 z 21. septembra 2021 žiadosť sťažovateľa o jeho prepustenie z väzby z 26. augusta 2021 zamietol. V uznesení uviedol, že žiadosť sťažovateľa o jeho prepustenie z väzby z 23. júla 2021 bola okresnému súdu doručená 27. júla 2021, avšak konajúce súdy jej obsah podľa § 62 ods. 1 TP vyhodnotili ako doplnenie sťažnosti proti uzneseniu okresného súdu č. k. 31Tp/77/2021 z 25. júna 2021, o ktorej bolo krajským súdom v rámci sťažnostného konania rozhodnuté. Okresný súd preto túto námietku sťažovateľa obsiahnutú v žiadosti o prepustenie z väzby z 26. augusta 2021 vyhodnotil ako neopodstatnenú.

6. Proti tomuto uzneseniu okresného súdu podal sťažovateľ sťažnosť, ktorú 1. októbra 2021 vzal v celom rozsahu späť. Okresný súd uznesením č. k. 31Tp/120/2021 z 1. októbra 2021 zobral späťvzatie sťažnosti na vedomie.

II.

Argumentácia sťažovateľa

7. Sťažovateľ tvrdí, že 23. júla 2021 podal žiadosť o jeho prepustenie z väzby. Po 45 dňoch od podania tejto žiadosti sťažovateľ okresnému súdu adresoval podanie týkajúce sa tohto konania. Po 60 dňoch došlo k prejednaniu jeho väzby na hlavnom pojednávaní (správne verejnom zasadnutí, pozn.). Na verejnom zasadnutí sťažovateľ namietal pochybenie v procesnom postupe, pričom sudca okresného súdu uviedol, že mu nebola doručená žiadosť o prepustenie z väzby.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

8. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú ústavnú sťažnosť ide vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú preto možno považovať ústavnú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, realnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, IV. ÚS 136/05, III. ÚS 198/07, I. ÚS 348/2019).

9. Podstata ústavnej sťažnosti spočíva v námietke sťažovateľa, že v rámci konania o jeho žiadosti o prepustenie z väzby z 23. júla 2021 došlo k vzniku zbytočných prietáhov tým, že okresný súd o tejto jeho žiadosti včas nerozhodol.

10. Právo na osobnú slobodu je garantované čl. 17 ods. 1, 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky a je v ňom obsiahnuté aj právo obvineného začať konanie, v ktorom by súd urýchlene rozhodol o zákonnosti jeho väzby a nariadil prepustenie obvineného, ak je väzba nezákonná, ako aj jeho právo nebyť vo väzbe dlhšie ako po dobu nevyhnutnú alebo byť prepustený počas konania, pričom prepustenie sa môže v zákonom určených prípadoch podmieniť zárukou. Obsah označeného ustanovenia ústavy korešponduje právam vyplývajúcim z čl. 5 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (III. ÚS 7/00, III. ÚS 255/03, III. ÚS 199/05, III. ÚS 424/08).

11. Článok 17 ústavy zahŕňa základné hmotné a tiež procesné atribúty základného práva na osobnú slobodu vrátane práva na jej súdnu ochranu v prípadoch pozbavenia osobnej slobody väzbou. Táto súdna ochrana zahŕňa základné procesné garancie spravodlivého súdneho konania s prihliadnutím na povahu a účel konania o väzbe (čo platí aj vo vzťahu k uvedenému čl. 5 ods. 4 dohovoru), a preto sú na konanie a rozhodovanie súdu o väzbe aplikovateľné špeciálne ustanovenia čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy o osobnej slobode, a nie všeobecné ustanovenie čl. 48 ods. 2 ústavy (III. ÚS 227/03).

12. Ústavný súd už rozhodol, že porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v kontexte ustanovenia § 124 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoÚS“) predstavuje tzv. „iný zásah“ (I. ÚS 161/02, I. ÚS 6/03). Podstatou, účelom a cieľom práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru je odstránenie stavu právnej neistoty. Ústavný súd preto poskytuje ochranu tomuto základnému právu len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď namietané porušenie označeného práva ešte mohlo trvať (I. ÚS 22/01, III. ÚS 389/2022). Uvedený právny názor je akceptovaný aj judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (rozsudok ESĽP z 3. 3. 2009 vo veci Miroslav Mazurek proti Slovenskej republike, sťažnosť č. 16970/05).

13. Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ podal žiadosť o prepustenie z väzby v čase, keď nebolo ešte právoplatne rozhodnuté o jeho vzatí do väzby. Spoločným znakom sťažnosti proti uzneseniu o vzatí do väzby a žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu je skutočnosť, že obvinený (sťažovateľ) v nich namieta existenciu dôvodov jeho väzby. Ak teda okresný súd v uznesení č. k. 31Tp/120/2021 z 21. septembra 2021 uviedol, že žiadosť sťažovateľa o jeho prepustenie z väzby z 23. júla 2021 bola podľa jej obsahu posúdená ako doplnenie sťažnosti proti uzneseniu okresného súdu o jeho vzatí do väzby, tento postup bol zo strany okresného súdu, ako aj krajského súdu v sťažnostnom konaní ústavne udržateľný.

14. Pokiaľ by ústavný súd pripustil opodstatnenosť námietky sťažovateľa, že o jeho žiadosti o prepustenie z väzby bolo rozhodnuté až 21. septembra 2021, aj v takom prípade by s poukazom na bod 12 tohto uznesenia už zásah do sťažovateľových bližšie nešpecifikovaných práv v dobe doručenia ústavnej sťažnosti (28. júna 2022) netrval. Ústavný súd vychádzajúc z obsahu súdnych spisov okresného súdu uvádza, že podanie sťažovateľa z 22. júla 2021 posúdil ako doplňujúce podanie aj krajský súd v uznesení č. k. 4Tos/103/2021 z 25. novembra 2021, ktorý preskúmaval sťažnosť sťažovateľa vo veci trvania dôvodov väzby po podaní obžaloby. Aj vo vzťahu k tomuto rozhodnutiu je ústavná sťažnosť podaná 28. júna 2022 so značným časovým odstupom. Ústavný súd preto ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) ZoÚS pre jej zjavnú neopodstatnenosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. augusta 2022

Peter Straka
predseda senátu